

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DOSAR NR.6810/2/2014

SENTINȚA CIVILĂ NR.385
ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN DATA DE 13.02.2015
CURTEA CONSTITUITĂ DIN:
PREȘEDINTE: BÎCU VASILE
GREFIER: CONSTANTIN DOINA

Pe rol fiind soluționarea acțiunii în contencios administrativ formulată de reclamantul **Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității**, în contradictoriu cu pârâțul **Popa Mihai**, având ca obiect acțiune în constatare.

La apelul nominal făcut în ședință publică a răspuns reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității prin consilier juridic cu delegație de reprezentare la fila 8 dosar, lipsind pârâțul Popa Mihai.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a expus referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care:

Curtea acordă cuvântul pe probe.

Reclamantul, prin consilier juridic solicită încuviințarea probei cu înscrisurile de la dosar și arată că nu mai are alte cereri de formulat sau probe de administrat.

Curtea încuviințează proba cu înscrisuri luând act de declarația reprezentantului reclamantului că acestea au fost depuse la dosar.

Curtea constată încheiată faza cercetării procesului și acordă cuvântul pe fond.

Reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității prin consilier juridic, solicită admiterea acțiunii în constatarea existenței calității de lucrător al Securității în ceea ce îl privește pe pârâțul Popa Mihai, având în vedere că din probatoriul administrat în cauză sunt asigurate condițiile impuse de legiuitor prin art.2 lit.a din O.U.G.nr.24/2008. În calitate de ofițer al Securității, prin activitățile desfășurate, reclamantul a furnizat informații Securității care au avut ca efect îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului recunoscute și garantate de legislația în vigoare la acea dată, dreptul la libertatea de exprimare și libertatea opiniilor, dreptul la viață privată.

Curtea, în temeiul art.394 NCPC declară închise dezbaterile și reține cauza spre soluționare.

CURTEA

Prin cererea înregistrată la 12.11.2014, reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității a chemat în judecată pe paratul Popa Mihai, solicitând să se constate calitatea paratului de lucrător al Securității.

În motivarea cererii, reclamantul a aratat că prin cererea nr. P 5479/06/19.09.2011 adresată C.N.S.A.S. de domnul [REDACTED], se solicita

verificarea, sub aspectul constatării calității de lucrător al Securității, pentru ofițerii sau subofițerii care au contribuit la instrumentarea dosarului la care petentul a avut acces în temeiul art. 1 alin. 7 din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008. Astfel, în dosarul nr. I 195856 (cotă C.N.S.A.S.) solicitat în temeiul legii de către domnul [REDACTED] pârâtul figurează în volumul 2, filele 1v., 2v. și volumul 4, filele 190 - 193, 195, 197 - 199 și 203 - 206. Ținând cont de prevederile art. 1 alin. 7 din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, cererea formulată este legală.

Așa cum rezultă și din cuprinsul Notei de Constatare nr. DI/1/1260/21.05.2014, precum și al înscrisurilor atasate, paratul, având gradul de maior în cadrul Serviciului 1, Inspectoratul Județean de Securitate Vrancea, a participat activ la supravegherea informativă a unei persoane aflată în atenția Securității deoarece „a intenționat, în luna ianuarie 1977, să înființeze o grupare politică de opoziție intitulată <Partidul Poporului Român>, motiv pentru care a fost avertizat de I.J. BACĂU, la data de 10.02.1977”. Ulterior, „Acțiunea informativă asupra numitului A. G. /...la fost deschisă la data de 23.07.1981 de Securitatea Județului Vrancea, pentru manifestări dușmănoase la adresa orânduirii socialiste din țara noastră”. „În anul 1984, fiind arestat și condamnat la o pedeapsă de 15 ani închisoare pentru delapidare, s-a primit materialul de urmărire informativă pentru continuarea acesteia pe timpul executării pedepsei, în scopul prevenirii atragerii de către acesta a altor deținuți și elemente din detenție la activități dușmănoase. Pe parcursul urmăririi informative în detenție s-a stabilit că obiectivul nu a renunțat la manifestările ostile, fiind nemulțumit de pedeapsa aplicată, continuând să aibă atitudine dușmănoasă la adresa organelor de partid și de stat”. „După expirarea pedepsei, A. G. a fost eliberat din detenție la sfârșitul lunii aprilie 1989, iar D.U.I. <ANARHICUL> a fost transferat la Securitatea Jud. Vrancea, în raportul respectiv menționându-se faptul că A. G. continuă să rămână un element potențial periculos, cu reacții imprevizibile.”

Astfel, având în vedere semnalările unor surse referitoare la intențiile titularului dosarului de a înființa „un nou partid”, în scopul de a obține „a. clarificarea poziției social-politice prezente a celui în cauză (concepții politice, intenții, preocupări, anturaj); b. de stabilit dacă A. G. mai nutrește idei de înființare a unei organizații politice de opoziție, ce întreprinde în acest scop și ce adepți are; c. prevenirea ca activitatea lui A. G. să degenereze în fapte sau acțiuni de natură a aduce atingere securității statului”, pârâtul a propus următoarele măsuri informativ – operative:

> Dirijarea rețelei informative „să furnizeze informații privind: concepțiile politice actuale, intențiile, preocupările și anturajul celui în cauză. De asemenea, va informa dacă obiectivul mai nutrește idei de a înființa o organizație politică de opoziție, ce întreprinde în acest sens și dacă are asemenea intenții, ce adepți are și cine mai cunoaște de aceste intenții. Termen: permanent. Răspunde: maior POPA Minai”;

> „Folosirea sursei <S> (n. n. - interceptarea corespondenței) pentru identificarea legăturilor din județ și din țară și stabilirea naturii comunicărilor făcute pe această cale. Termen: permanent. Răspunde: maior POPA Minai.”

Măsurile dispuse de către pârât au fost puse în aplicare așa cum rezultă și din materialele depuse în probatoriu, respectiv:

> în calitate de ofițer de legătură mr. POPA Mihai a preluat informații, a întocmit și a semnat oiograf rapoarte informative sau note ale ofițerului pe note informative, după cum urmează: sursa „ADJUREANU” - 11.05.1989 (dosar nr. I 195856, cotă C.N.S.A.S., voi. 4, f. 190); sursa „PRISECARU” - 11.05.1989 (idem, voi. 4, f. 191),

22.06.1989 (idem, voi. 4, f. 196), 26.07.1989 (idem, voi. 4, f. 197), 30.08.1989 (idem, voi. 4, f. 198) și 27.10.1989 (idem, voi. 4, f. 202); sursa „COCOR” - 25.05.1989 (idem, voi. 4, f. 192) și 17.11.1989 (idem, voi. 4, f. 204); candidatul la recrutare „RELU” - 31.10.1989 (idem, voi. 4, f. 203), 26.05.1989 (idem, voi. 4, f. 193-194) și 30.11.1989 (idem, voi. 4, f. 206); sursa „STEJARUL” - 09.06.1989 (idem, voi. 4, f. 195); candidatul la recrutare „DORNEANU” - 30.08.1989 (idem, voi. 4, f. 199).

> Punerea în aplicare a măsurii operative de interceptare a corespondenței titularului, prevăzută de mr. POPA Mihai este confirmată de nota de transcriere datată 17.11.1989, arhivată în dosar nr. 1195856, cotă C.N.S.A.S., voi. 4, f. 205.

Din documentele de mai sus se poate observa implicarea ofițerului în acțiunea informativă deschisă asupra titularului dosarului. Important este faptul că simpla obținere a unor informații cu caracter personal referitoare la cei urmăriți de Securitate, fără cunoștința și fără acordul acestora și pentru motive care nu aveau de a face cu apărarea intereselor naționale, constituia o violare a dreptului la viață privată.

Față de cele arătate, se impune următoarea precizare: definiția legală a noțiunii de lucrător nu presupune situațiile în care respectivele persoane (ofițeri, subofițeri) încălcau întregul sistem juridic în vigoare înainte de 1989, ci doar cazurile în care aceștia suprimau sau îngreădeau «drepturi și libertăți fundamentale ale omului». Din punct de vedere al legiuitorului, este irelevant dacă aceste încălcări sau limitări aveau susținere legală sau regulamentară. Altfel spus, un angajat al Securității care respectând instrucțiunile din acea vreme ar fi instrumentat un dosar încălcând, pe motive politice, drepturi și libertăți fundamentale stipulate de Constituția de la acea dată, precum și de pactele internaționale, la care România era parte, respectivul se înscria în sfera lucrătorilor Securității, în sensul OUG nr. 24/2008, cu modificările și completările ulterioare.

Pârâțul, prin activitățile desfășurate, a îngreădit drepturile și libertățile fundamentale, garantate de legislația din acea vreme. Astfel, în speța dată, îngreădirea drepturilor s-a produs în momentul în care ofițerul a propus încadrarea informativă a titularului cu surse care să obțină informații despre viața privată, comentariile și intențiile persoanei urmărite și interceptarea corespondenței acesteia.

În concluzie, activitățile desfășurate de către parat, în calitate de angajat al fostei Securități, au îngreădit următoarele drepturi și libertăți fundamentale recunoscute și garantate de legislație în vigoare la acea dată:

> dreptul secretul corespondenței, viață privată, prevăzute de art. 33 din Constituția României din 1965 și de art. 17 din Pactul Internațional cu privire la Drepturile Civile și Politice.

Pentru argumentele prezentate anterior, consideră că sunt asigurate condițiile impuse de legiuitor prin art. 2 lit. a din O.U.G. nr. 24/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008 pentru a se putea constata calitatea de „lucrător al Securității”. Astfel, norma citată impune îndeplinirea următoarelor condiții pentru a se putea reține calitatea invocată:

1. Persoana să aibă calitatea de ofițer, inclusiv acoperit, sau subofițer al Securității în perioada 1945-1989. Or, în speța dată, această condiție este asigurată deoarece paratul a avut gradul de maior în cadrul Inspectoratului Județean de Securitate Vrancea, Serviciul 1 (1989).

2. În calitatea menționată la punctul 1 să fi desfășurat activități prin care a suprimat sau a îngreădit drepturi și libertăți fundamentale ale omului. Și această condiție este asigurată prin acțiunile expuse pe larg anterior. Așa cum se poate

observa, toate măsurile întreprinse de către pârât au încălcat drepturi și libertăți fundamentale ale omului garantate prin legile în vigoare și la acea dată.

În drept: art. 1 alin. 7, alin. 8, art. 2 lit. a), art. 8 lit. a), art. 11 alin. 1 ale Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, aprobată cu modificări și completări prin Legea 293/2008, coroborate cu art. 27 alin. 1 și alin. 5 și art. 35 alin. 5 lit. a din Regulamentul de organizare și funcționare al C.N.S.A.S., adoptat prin Hotărârea nr. 2/2008, precum și pe dispozițiile articolului 194 al Codului de Procedură Civilă.

La 12.12.2014, paratul a depus intampinare, solicitand respingerea cererii.

În motivare, paratul a aratat ca nota de constatare a fost întocmita pe baza unei cereri ce nu întrunește condițiile legale, neavând toate datele de identificare ale solicitantului, așa cum prevăd normele în materie, și nici nu îl nominalizează în cererea sa.

În formă, cererea în cauză este un hibrid între o solicitare de verificare și alta de acces la propriul dosar, după cum învederează mențiunile din subsolul paginii. Cine și pentru cine se creează obligațiile rezultate din respectivele mențiuni? Le creează petentul pentru cei ce vor efectua verificarea, așa cum ar rezulta din modul de redactare a cererii, a studiat, sau nu, autorul cererii dosarul indicat în conținutul cererii sale? Dacă da, de ce nu a reținut numele celor a căror verificare o solicită?

Cu privire la fondul cauzei:

Toate activitățile reținute ca incriminatorii, în Acțiunea în Constatare, au fost desfășurate cu respectarea prevederilor legale de la data producerii lor iar autorul lor se afla, sub constrângerile Jurământului militar, în serviciul statului roman, suveran și independent, entitate recunoscută ca atare de întreaga comunitate internațională și acceptată cu drepturi depline în toate organizațiile și organisme internaționale.

În acest context, statul roman și-a elaborat propriul sistem legislativ, aplicabil tuturor cetățenilor săi, și pentru a cărui respectare au fost chemate să contribuie instituțiile specializate ale Ministerului de Interne - inclusive securitatea - și ale Ministerului de Justiție.

Faptul ca legiuitorul de atunci, ignorând principiile democratice, a incriminat ca ilegale fapte și manifestări ținând de domeniul drepturilor și libertăților cetățenești, nu poate fi imputat organelor obligate a le constata și, eventual, sancționa.

Această responsabilitate trebuie să revină organelor emitente, alături de mandantul acestora - statul roman, principiu care se aplică întocmai în cazurile de despăgubire a persoanelor ale căror bunuri au fost abuziv confiscate. Și aceasta, fără ca cineva să ceară individualizarea celor care au pus în aplicare dispozițiile de confiscare, deși suferințele și prejudiciile materiale ale victimelor sunt incomensurabile față de consecințele efectuării unei acțiuni informative, cu respectarea normelor legale ale aceluiași stat.

Ignorarea acestei realități, de către mandatarul reclamantului, și catalogarea ca "irelevant dacă aceste încălcări și limitări aveau susținere legală sau regulamentară" sunt complet lipsite de temei juridic, întrucât echivalează cu incriminarea retroactivă a unor fapte legale la momentul săvârșirii lor, ceea ce contravine oricăror principii de drept.

S-ar crea, astfel, un precedent pentru o posibilă incriminare viitoare a activităților informative-preventive similare, desfășurate în prezent, conform noilor reglementări legale autohtone, vizând, de pildă, contracararea acțiunilor extremiste, în timp ce, în țări europene democratice extrema dreapta este acceptată și chiar legal prezentă pe scena politică occidentală.

La pag. 3/3 a Acțiunii, penultimul paragraf, se menționează că "simpla obținere a unor informații cu caracter personal referitoare la cei urmăriți de Securitate, fără cunoștința și acordul acestora și pentru motive care nu aveau de a face cu interesele naționale, constituia o violare a dreptului la viața privată."

Se ignoră însă că atât legislația de atunci, cât și cea actuală - în speță Legea 51/1991, Art. 10 se consemnează că "activitatea de informații pentru realizarea siguranței naționale are caracter secret de stat și implica/implică răspunderea penală, în caz de nerespectare. Și tot în ambele legislații se interzicea/interzice divulgarea datelor privind viața particulară cunoscute incidental în cadrul obținerii de informații necesare siguranței naționale.

În fapt, în cazul de față, persoana luată în supraveghere a luat cunoștință, în mod indirect, că făcea obiectul unor culegeri de informații, prin simpla invitare a sa la sediul securității. Acest lucru rezultă cu prisosință din confidența sa către "RELU" : „Am fost chemat la Focșani, la organele de Securitate care s-au purtat frumos cu mine... Am admirat felul cum mi s-a vorbit și m-am convins că ceea ce am făcut nu a fost bine. Or, această confidență, care reflecta o realitate, implica și un mesaj menit a ajunge la ofițerul de informații, vădind, încă odată, că autorul ei a înțeles că se afla în atenția acestuia, iar proba este făcută prin însăși faptul că a solicitat consultarea dosarului."

Cum etalonul muncii de informații era prevenirea și nu constatarea faptelor deja săvârșite, contactare persoanelor predispuse la activități încriminate de legea de atunci, viza tocmai acest deziderat, prevăzut expres la punctul c din nota de analiza întocmită de subsemnatul și prezentată ca probă de către reclamant, respective "prevenirea ca activitatea lui A.G. să degenereze în fapte sau acțiuni de natură a aduce atingere securității statului", tacit, prin discuțiile purtate, realizându-se și informarea la care se face referire în conținutul Acțiunii.

Cu privire la precizarea din Acțiune, că obținerea de informații s-ar fi făcut pentru motive ce nu aveau de a face cu interesul național", considera că aceasta are un caracter subiectiv, prin ignorarea voită a prevederilor art. 167, alin 3, teza a doua, din vechiul Cod penal, care încrimina asocierea mai multor persoane în scopul desfășurării unor activități vizând schimbarea orânduirii socialiste, precum și aderarea sau sprijinirea sub orice formă a unei astfel de asocieri. Adică tocmai ceea ce se suspecta că intenționa solicitantul. Iar faptul că eventuala materializare a intențiilor sale era încriminată de legea de atunci, nu poate constitui o culpă pentru intimat.

Cat privește "violarea dreptului la viața privată, toate informațiile consemnate în notele și rapoartele anexate la dosar conțin informații exprimate în spații publice și față de persoane ce nu făceau parte din mediul privat al emitentului lor.

Ignorarea cadrului normativ și metodologic, de la timpul producerii faptelor imputate, survine și în cazul aprecierii solicitării interceptării corespondenței. Măsura a fost luată cu aprobarea șefilor sai și cu respectarea întocmai a normelor interne care o reglementau..

Punerea ei în aplicare se realiza de către compartimente operative specializate, constituite în temeiul legii, iar scopul ei consta în identificarea și prevenirea persoanelor potențial implicabile în acțiuni ilegale și nu cenzurarea vieții personale a celui în cauză. Era interzis ca în notele transmise ofițerului solicitant să fie menționate date privind viața personală a corespondenților.

Curtea a incuviintat reclamantului proba cu înscrisuri.

Din probele administrate, Curtea considera că reclamantul a fost investit în mod legal deoarece prin cererea nr. P 5479/06/19.09.2011 adresată reclamantului de

domnul [redacted] se solicita verificarea, sub aspectul constatării calității de lucrător al Securității, pentru ofițerii sau subofițerii care au contribuit la instrumentarea dosarului la care petentul a avut acces în temeiul art. 1 alin. 7 din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008. Nu era necesară potrivit art. 1 alin. 7 din OUG nr. 24/2008 menționarea expresă a numelui paratului în cererea de verificare. În baza textului de lege menționat, „Persoana, subiect al unui dosar din care rezulta că a fost urmărită de Securitate, are dreptul, la cerere, să afle identitatea lucrătorilor Securității și a colaboratorilor acesteia, care au contribuit cu informații la completarea dosarului și poate solicita verificarea calității de lucrător al Securității pentru ofițerii sau subofițerii care au contribuit la instrumentarea dosarului. Procedura este aceeași și pentru lucrătorii Securității identificați în urma verificărilor din oficiu, prevăzute de prezenta ordonanță de urgență.”

Pe de altă parte, potrivit art. 2 lit. a din O.U.G. nr. 24/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, pentru constatarea a calității de lucrător al Securității trebuie îndeplinite cumulativ două condiții:

1. Persoana să aibă calitatea de ofițer, inclusiv acoperit, sau subofițer al Securității în perioada 1945-1989.

2. În calitatea menționată la punctul 1 să fi desfășurat activități prin care a suprimat sau a îngreunat drepturi și libertăți fundamentale ale omului.

1. Prima condiție este îndeplinită deoarece paratul a avut gradul de maior în cadrul Inspectoratului Județean de Securitate Vrancea, Serviciul 1 (1989).

2. Cu privire la a doua condiție, Curtea constată că paratul a participat activ la supravegherea informativă a unei persoane aflată în atenția Securității deoarece „a intenționat, în luna ianuarie 1977, să înființeze o grupare politică de opoziție intitulată <Partidul Poporului Român>, motiv pentru care a fost avertizat de I.J. BACĂU, la data de 10.02.1977”. Ulterior, „Acțiunea informativă asupra numitului A. G. /...la fost deschisă la data de 23.07.1981 de Securitatea Județului Vrancea, pentru manifestări dușmănoase la adresa orânduirii socialiste din țara noastră”. „În anul 1984, fiind arestat și condamnat la o pedeapsă de 15 ani închisoare pentru delapidare, s-a primit materialul de urmărire informativă pentru continuarea acesteia pe timpul executării pedepsei, în scopul prevenirii atragerii de către acesta a altor deținuți și elemente din detenție la activități dușmănoase. Pe parcursul urmăririi informative în detenție s-a stabilit că obiectivul nu a renunțat la manifestările ostile, fiind nemulțumit de pedeapsa aplicată, continuând să aibă atitudine dușmănoasă la adresa organelor de partid și de stat”. „După expirarea pedepsei, A. G. a fost eliberat din detenție la sfârșitul lunii aprilie 1989, iar D.U.I. <ANARHICUL> a fost transferat la Securitatea Jud. Vrancea, în raportul respectiv menționându-se faptul că A. G. continuă să rămână un element potențial periculos, cu reacții imprevizibile.”

Pârâtul a propus următoarele măsuri informativ – operative:

- Dirijarea rețelei informative „să furnizeze informații privind concepțiile politice actuale, intențiile, preocupările și anturajul celui în cauză. De asemenea, va informa dacă obiectivul mai nutrește idei de a înființa o organizație politică de opoziție, ce întreprinde în acest sens și dacă are asemenea intenții, ce adepți are și cine mai cunoaște de aceste intenții. Termen: permanent. Răspunde: maior POPA Minai”;

- „Folosirea sursei <S> pentru identificarea legăturilor din județ și din țară și stabilirea naturii comunicărilor făcute pe această cale. Termen: permanent. Răspunde: maior POPA Minai.”

Măsurile dispuse de către pârât au fost puse în aplicare, respectiv:

- în calitate de ofițer de legătură mr. POPA Mihai a preluat informații, a întocmit și a semnat olograf rapoarte informative sau note ale ofițerului pe note informative, după cum urmează: sursa „ADJUREANU” - 11.05.1989 (dosar nr. I 195856, cotă C.N.S.A.S., voi. 4, f. 190); sursa „PRISECARU” - 11.05.1989 (idem, voi. 4, f. 191), 22.06.1989 (idem, voi. 4, f. 196), 26.07.1989 (idem, voi. 4, f. 197), 30.08.1989 (idem, voi. 4, f. 198) și 27.10.1989 (idem, voi. 4, f. 202); sursa „COCOR” - 25.05.1989 (idem, voi. 4, f. 192) și 17.11.1989 (idem, voi. 4, f. 204); candidatul la recrutare „RELU” - 31.10.1989 (idem, voi. 4, f. 203), 26.05.1989 (idem, voi. 4, f. 193-194) și 30.11.1989 (idem, voi. 4, f. 206); sursa „STEJARUL” - 09.06.1989 (idem, voi. 4, f. 195); candidatul la recrutare „DORNEANU” - 30.08.1989 (idem, voi. 4, f. 199).

- Punerea în aplicare a măsurii operative de interceptare a corespondenței titularului, prevăzută de mr. POPA Mihai este confirmată de nota de transcriere datată 17.11.1989, arhivată în dosar nr. I 195856, cotă C.N.S.A.S., voi. 4, f. 205.

Chiar dacă aceste activități s-au întemeiat pe dispoziții legale existente la data desfășurării lor, din perspectiva OUG nr. 24/2008 este important ca aceste activități să suprimă sau să îngreueze drepturi și libertăți fundamentale ale omului, consacrate de Constituția în vigoare și de convențiile ratificate de România, convenții pe care România avea obligația de a le respecta. Nu este competența instanței de a examina dacă aceasta reglementare cuprinsă în OUG nr. 24/2008 este justificată, instanța având obligația de a o aplica.

Ori, activitățile desfășurate de către parat, în calitate de angajat al fostei Securități, au îngreuit dreptul la secretul corespondenței și dreptul la viață privată, prevăzute de art. 33 din Constituția României din 1965 și de art. 17 din Pactul Internațional cu privire la Drepturile Civile și Politice.

Această îngreuire s-a produs în momentul în care paratul a propus încadrarea informativă a titularului cu surse care să obțină informații despre viața privată, comentariile și intențiile persoanei urmărite și interceptarea corespondenței acesteia.

Paratul nu a dovedit faptul că activitățile desfășurate de el aduceau atingere siguranței naționale a statului.

Din aceste motive, în baza art. 2 lit. a din O.U.G. nr. 24/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, Curtea va admite cererea și va constata calitatea pârâtului de lucrător al Securității.

PENTRU ACESTE MOTIVE ÎN NUMELE LEGII HOTĂRĂȘTE

Admite cererea formulată de reclamantul **Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității**, cu sediul în București, str. Matei Basarab nr. 55-57, sector 3, în contradictoriu cu pârâtul **Popa Mihai**, cu domiciliul în [redacted]

Constată calitatea pârâtului de lucrător al Securității.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică, azi, 13.02.2015.

**PREȘEDINTE
BÎCU VASILE**

**GREFIER
CONSTANTIN DOINA**

Red./tehn. jud. V.B./4 ex./2.03.2015

